

- løvskoven, da skovejerne på denne måde ikke vil blive tilstrækkelig tilskyndet til at etablere nye bevoksninger,
- at tilskud til fremme af løvskov ikke vil blive givet i tilfælde, hvor skovejeren ikke foretager de nødvendige foranstaltninger for beskyttelse af den eksisterende løvskov. Hvis en ejer således ønsker at afdrive eksisterende løvskov på en skovdrifts- eller naturmæssigt uforsvarlig måde, vil der ikke blive ydet støtte efter ordningen,
  - at løvskovsordningens betydning for løvskovenes udvikling i de kommende årtier vil kunne ses af de kommende skovtællinger fra Danmarks Statistik,
  - at sikring af værdifuld naturskov og bevaringsværdige gamle løvtræbevoksninger i statsskovene gennem driftsplanlægningen fremover vil blive opprioriteret. For andre skove vil sikringen kunne ske ved egentlig fredning efter naturfredningsloven, frivillig fredning og tilskud efter skovloven samt tilskud og opkøb efter naturforvaltningsloven,
  - at beskyttelsen af løvskovbryn og egekrat i skovloven vil sikre en betydelig del af de tilbageværende danske naturskove. Ministeren har fremhævet, at der i alle nyere driftsplaner for statsskovene udlægges såvel ydre som indre skovbryn, der varierer under hensyn til egnskarakteristiske forhold, og
  - at Skov- og Naturstyrelsen vil blive anmodet om at undersøge, om den kortlægning af værdifulde gamle naturskovarealer, som Danmarks Geologiske Undersøgelse har udarbejdet i 1987 vedrørende statsskovene, skal fortsætte for så vidt angår de øvrige skove.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget stillede ændringsforslag.

Et *mindretal inden for flertallet* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) kan tilslutte sig SF's ændringsforslag i forvisning om, at miljøministeren vil fastsætte retningslinjerne med

en rimelig afvejning mellem størrelsen af tilskuddet til nyplantningsarealet og hele skovens areal og tilstand. Det forudsættes, at skovejeren gøres bekendt med retningslinjerne på forhånd, og at der ikke efter ydelsen af tilskud kan fremsættes nye krav til ejeren.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men har dog stillet ændringsforslag nr. 2-6, 9-11, 14-16 og 18 og kan stemme for miljøministerens ændringsforslag nr. 19 og 20.

KVR-regeringens forslag til skovlov er desværre et alt for tydeligt bevis på, at borgerlige regeringer får bureaukratiet til at vokse og embedsretten til at avancere. Flere og flere reguleringer kommer til i en sådan grad og i et sådant tempo, at stigningen i den offentlige styring strangulerer de økonomiske frihedsrettigheder og individets beslutningsret. Ansvar forflygtiges på en sådan måde, at den private ejendomsret ikke nyder nogen form for beskyttelse under den borgerlige regering. Retten til at drive sin virksomhed efter sit eget hoved undergraves systematisk, ved at man over alt sætter spærrebomme op for den uhindrede erhvervsudøvelse og lige adgang til arbejde.

Når skovejerne klager over en øget risiko for unødigt forringelse af skovtilstanden som følge af de ændrede regler om fredskov, så svarer man fra den borgerlige regerings side, at der blot er tale om en mere smidig form for administration med henblik på at forbedre ejendomsstrukturens tilstand. Skovloven illustrerer på forfærdende vis den borgerlige regerings socialistiske marchretning, idet alle miljøløve har fået et socialistisk sigte, medens de økonomiske frihedsrettigheder lægges ganske øde og magten kastes over i embedsmændenes favn. Skovloven bærer desværre i alt for høj grad præg af, at regeringen har ladet sig styre af diverse mil-